

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Δευτέρα μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ

Περὶ ὥραν ζ' τῆς νυκτός, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ νάρθηκι ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, μετὰ τῶν συνήθων τροπαρίων αὐτοῦ, ποιῶντες καὶ τὰς ἐν αὐτῷ τυπωμένας μετανοίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ὄρθρου, οὕτω: Βαλῶν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἐνδυθεὶς ἐπιτραχήλιον, λαβῶν θυμιατὸν ἀνοίγει τὴν ὠραίαν πύλην, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τραπεζαν λέγει τὸ· *Εὐλογητὸς ὁ Θεός...καὶ ἄρχεται θυμιῶν τὸν ναόν, ὡς ἔθος. Ὁ δὲ ἀναγνώστης μετὰ τὸν· Εὐλογητὸν...λέγει τὸ τρισάγιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ· Ὅτι σοῦ ἐστίν...ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον ἱβ', τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει βραδέως τοὺς ψαλμοὺς· Ἐπακούσαι σου Κύριος...καὶ· Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...Εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν... καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία...καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Καὶ νῦν· Προστασία φοβερά...Ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιάσας ἤδη καὶ ἐπιστρέψας, λέγει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὴν ἐκτενῆ. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν. Εἶτα φάλλομεν μετὰ τῶν συνήθων στίχων, τὸ μέγα ἀργὸν Ἀλληλουϊάριον δις, καὶ τὸ μικρὸν δις· εἶθ' οὕτως τὸ τροπάριον· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται...ἐκ τρίτου, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως· εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου λέγομεν εἰς τὴν κατάληξιν· Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων...εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου συνάπτομεν τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς ἢ τοῦ ναοῦ, λέγοντες· Πρεσβείαις τοῦ ὁσίου, ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ*

ιεράρχου...ἐὰν ὁ ναὸς ἢ ἡ μονὴ τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου λέγομεν· *Προσβείαις τῶν ἁγίων...* εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου λέγομεν· *Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς...*

Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Δ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· *Ὅτι σὸν τὸ κράτος...* Ὁ χορός· *Ἀμήν, καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Τὰ πάθη τὰ σεπτὰ...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ε' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός· *Ἀμήν, καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Ἄρατε Κριτά...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Στ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός· *Ἀμήν, καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχάς...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...* Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου· Ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν...(Ματθ. κα' 18-43).*

Μεθ' ὃ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα, καὶ μετ' αὐτὸν εὐθὺς φάλλομεν τὸ τριῶδιον· *Τῷ τὴν ἄβατον...* εἰς ιδ' τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν ἦτοι· τὸν εἰρμὸν ἄνευ στίχου δίς, τὰ τροπάρια εἰς ιβ' μετὰ τοῦ στίχου· *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...* Ἐσχατον δὲ μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς πάλιν ὡς καταβασία. Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν, αἵτησις καὶ ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως· *Σὺ γὰρ ὁ βασιλεύς...* Εἶτα τὸ κοντάκιον· *Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρετο...καὶ ὁ οἶκος· Ἐπὶ τῷ ὄδυρμῳ...* Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Μεθ' ὃ ἡ ἡ' ᾠδὴ τοῦ τριωδίου,

ἐν ᾗ ἅντι τοῦ· Δόξα...λέγομεν τὸ· *Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...*εἰς δὲ τὴν καταβασίαν προτάσσομεν τὸ· *Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.* Μετ' αὐτὴν δέ, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς· *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...*καὶ φάλλεται εὐθὺς ἢ θ' ὦδὴ τοῦ Τριωδίου, ἢ καταβασία, καὶ ἡ αἵτησις.

Εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον· *Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω...*ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα· *Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...καὶ Φθάσαντες πιστοί...*δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα...Καὶ νῦν· *Κύριε ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος...*Εἶτα χῦμα τὸ· *Σοὶ δόξα πρέπει...*Ὁ ἱερεὺς τὸ· *Πληρώσωμεν...*Εἶτα τὰ ἀποστιχα γ' ἰδιόμελα· *Κύριε πρὸς τὸ μυστήριον...Κύριε τὰ τελεώτατα φρονεῖν...**Τῆς ξηρανθείσης συκῆς...*μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα...Καὶ νῦν· *Δευτέραν Εὐάν...*Εἶτα τὸ· *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...*Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· *Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες...*Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν· *Τὴν τιμιωτέραν...**Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ...*Ὁ ἱερεὺς· *Ὁ ὢν εὐλογητός...*ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεὺς· *Ἐπουράνιε βασιλεῦ...*καὶ ποιοῦμεν τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Εὐφραίμ, τὰς ἑτέρας μικρὰς ἰβ' καὶ αὖθις τὴν μίαν μεγάλην. Εὐθὺς συνάπτομεν τὴν α' ὥραν, λέγοντες τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον αὐτῆς τὸ κοντάκιον· *Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...*καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α' ὥρας.

Ἐν ταῖς ὥραις

Περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς τρίτης ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...*Τρισάγιον...*Κύριε ἐλέησον ἰβ'.* *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς γ' ὥρας, μεθ' οὓς στιχολογοῦμεν τὸ Ζ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, φάλλομεν, ὡς ἔθος τὸ προκείμενον· *Κύριε ὁ τὸ πανάγιον σοῦ Πνεῦμα...*κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ προκειμένου γίνεται ἀνάγνωσις ὠρισμένου τμήματος τοῦ *Τετραευαγγελίου* εἰς τὴν γ' ὥραν τῆς Μεγάλης Δευτέρας ἀναγινώσκομεν τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ ἅπαντα τὸν ναὸν καὶ

τούς ἀδελφούς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν, τὰ λοιπὰ τῆς γ' ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· *Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...Εὐθὺς τὸ· Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...αἱ συνήθεις μετάνοιαι, καὶ ἡ εὐχὴ· Δεσπότη Θεέ... Μεθ' ἣν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...καὶ συνάπτομεν καὶ τὴν ς' ὥραν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς ἐν ἧ καὶ στιχολογοῦμεν τὸ Η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἶτα τὸ προκείμενον αὐτῆς· *Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα...μετὰ τῶν στίχων καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἀναγινώσκουμεν τὸ τροπάριο καὶ τὴν προφητεία τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῆς· Ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει...(Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Α' 1-20). Συμπληρωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προφητείας γίνεται ἡ ἀνάγνωσις ὠρισμένου τμήματος τοῦ *Τετραευαγγελίου* κατὰ τὴν προγραφείσαν διάταξιν· εἰς τὴν ἕκτην ὥραν τῆς Μεγάλης Δευτέρας ἀναγινώσκουμεν τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ὥρας καὶ ἀπόλυσις τελεία.**

Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῷ, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς θ' ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον* ιβ'. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ'* καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς θ' ὥρας μεθ' οὓς ψάλλομεν τὸ προκείμενον αὐτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εὐθὺς γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ *Τετραευαγγέλιον*, ὡς προεγράφη· εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς Μεγάλης Δευτέρας ἀναγινώσκουμεν τὴν πρώτην ἀνάγνωσιν τοῦ κατὰ Μᾶρκον Εὐαγγελίου. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· *Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς θ' ὥρας ὡς καθ' ἑκάστην.*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ οὕτω: Μετὰ τὸ· *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...καὶ τὸν προοιμιακόν, ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ· Πρὸς Κύριον...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τοῖς αἰνοῖς τοῦ ὄρθρου καὶ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ς' ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ τέσσαρα πρῶτα, οὕτω: Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...δῖς, Φθάσαντες πιστοί...δῖς, Κύριε ἐρχόμενος πρὸς τὸ πάθος...δῖς. Κύριε πρὸς τὸ μυστήριον...δῖς, Κύριε τὰ τελεώτατα φρονεῖν...Τῆς ξηρανθείσης*

συκῆς...Δόξα...Καὶ νῦν· Δευτέραν Εὐαν τὴν Αἰγυπτίαν...Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου...τὸ· Φῶς ἱλαρόν...καὶ εὐθὺς τὰ δύο ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν· Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραήλ...(τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Α' 1-20), καὶ· Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν χώρᾳ τῆ Αὐσίτιδι...(Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Α' 1-12). Εἶτα τὸ· Κατευθυνθήτω...καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς τὸ· Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου...καὶ ἀναγινώσκειται τὸ εὐαγγέλιον τῆς λειτουργίας τῆς Μεγάλης Δευτέρας· Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν... (Ματθ. κδ' 3-35). Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγησμένων δώρων.

Εἰς τὸ ἀποδειπνον

Περὶ ὥραν ια' τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῷ, λέγομεν τὸ μέγα ἀποδειπνον μετὰ τῶν μετανιωῶν αὐτοῦ, ψάλλοντες τοὺς στίχους καὶ τὰ τροπάρια αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμέραις τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ δὲ τὸ· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ... ψάλλομεν τὸ Τριῶδιον· Πρόσεχε οὐρανέ...οὔτινος ἄρχεται ὁ β' χορός. Λέγομεν δὲ εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ τὸν στίχον· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Μετὰ τὴν β' ὠδὴν, τὸ κάθισμα· Εὐσπλαχνία κινούμενος Χριστέ... ἅπαξ. Μετὰ δὲ τὴν θ' αὔθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· Τὸν προδηλωθέντα...ἅπαξ. Εἶτα, τὸ τρισάγιον, ψάλλομεν τὸ· Κύριε τῶν δυνάμεων...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου. Εἰς τὴν συγχώρησιν ψάλλομεν τὸ· Πάντων προστατεύεις ἀγαθῆ...Ἀπόλυσις. Εἶτα ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς οἰκείοις ἢ ἐν τοῖς κελλίοις, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ· Τοῖς μισοῦσιν καὶ ἀδικοῦσιν...

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μνεΐαν ποιούμεθα.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Περὶ ὥραν ζ' τῆς νυκτός, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ νάρθηκι ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, μετὰ τῶν συνήθων τροπαρίων αὐτοῦ, ποιῶντες καὶ τὰς ἐν αὐτῷ τυπωμένας μετανοίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῶ καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ὄρθρου, οὕτω: Βαλῶν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἐνδυθεὶς ἐπιτραχήλιον, λαβὼν θυμιατὸν ἀνοίγει τὴν ὠραίαν πύλην, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τραπεζαν λέγει τὸ· *Εὐλόγητός ὁ Θεός...καὶ ἄρχεται θυμιῶν τὸν ναόν, ὡς ἔθος. Ὁ δὲ ἀναγνώστης μετὰ τὸν· Εὐλογητὸν...λέγει τὸ τρισάγιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ· Ὅτι σοῦ ἐστίν...ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον ἱβ', τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ'* καὶ ἀναγινώσκει βραδέως τοὺς ψαλμοὺς· *Ἐπακούσαι σου Κύριος...καὶ· Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν... καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία...καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Καὶ νῦν· Προστασία φοβερὰ...Ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιάσας ἤδη καὶ ἐπιστρέψας, λέγει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὴν ἐκτενῆ. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν. Εἶτα φάλλομεν μετὰ τῶν συνήθων στίχων, τὸ μέγα ἀργὸν Ἀλληλουϊάριον δις, καὶ τὸ μικρὸν δις· εἶθ' οὕτως τὸ τροπάριον· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται...ἐκ τρίτου, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου λέγομεν εἰς τὴν κατάληξιν· *Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς...εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου λέγομεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.**

Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Θ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι σὸν τὸ κράτος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν, καὶ ψάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Τὸν νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν...* Δόξα...Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν, καὶ ψάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Βουλευτήριον Σωτήρ...* Δόξα...Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ια' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν, καὶ ψάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: Ὁ Ἰούδας τῆ γνώμη φιλαργυρεῖ...* Δόξα...Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς: *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...* καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου: *Συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ...* (Ματθ. κβ' 15-48, κγ' 1-39).

Μεθ' ὃ ὁ ν' ψαλμὸς, χῦμα καὶ εὐθὺς μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως: *Σὺ γὰρ ὁ βασιλεύς...* Εἶτα τὸ κοντάκιον: *Τὴν ὥραν ψυχῆ...* καὶ ὁ οἶκος: *Τὶ ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου;*...Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ διώδιον: *Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ...* εἰς ἰδ' τροπάρια εἰς ἐκάστην ὠδὴν ἦτοι: τὸν εἰρμὸν ἄνευ στίχου δῖς, τὰ τροπάρια εἰς ἰβ' μετὰ τοῦ στίχου: *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ: Δόξα...καὶ τὸ: Καὶ νῦν...* Ἐσχατον δὲ μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς πάλιν ὡς καταβασία. Μετὰ τὴν ἠ' ὠδὴν, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς: *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...* καὶ ψάλλεται εὐθὺς ἠ' θ' ὠδὴ τοῦ διωδίου, ἢ καταβασία, καὶ ἡ αἵτησις.

Εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον· *Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω...ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα· Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου...Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας...δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα...Καὶ νῦν· Τοῦ κρύφαντος τὸ τάλαντον...Εἶτα χῦμα τό· Σοὶ δόξα πρέπει...Ὁ ἱερεὺς τὸ· Πληρώσωμεν...Εἶτα τὰ ἀποστιχα γ' ἰδιόμελα· Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα... Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων...Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλι ὠραῖος...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα...Καὶ νῦν· Ἴδού σοι τὸ τάλαντον... Εἶτα τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός...ὁ προσεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Ἐπουράνιε βασιλεῦ...καὶ ποιῶμεν τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Εὐφραίμ, τὰς ἐτέρας μικρὰς ἰβ' καὶ αὐθις τὴν μίαν μεγάλην. Εὐθὺς συνάπτομεν τὴν α' ὥραν, λέγοντες τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον αὐτῆς τὸ κοντάκιον· Τὴν ὥραν ψυχῆ...καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α' ὥρας.*

Ἐν ταῖς ὥραις

Περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῷ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς γ' ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ἰβ'.* Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς γ' ὥρας, μεθ' οὓς στιχολογοῦμεν τὸ Ἰβ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν, ὡς ἔθος τὸ προκείμενον· *Κύριε ὁ τὸ πανάγιον σου Πνεῦμα...κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ.* Εὐθύς γίνεται ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· *Τὴν ὥραν ψυχῆ...Εὐθὺς τὸ· Κύριε ἐλέησον μ'.* Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...αἱ συνήθεις μετάνοιαι, καὶ ἡ εὐχὴ· *Δεσπότη Θεέ... Μεθ' ἣν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...καὶ συνάπτομεν καὶ τὴν ς' ὥραν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, ἐν ἧ καὶ στιχολογοῦμεν τὸ Ἰγ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.* Εἶτα τὸ προκείμενον αὐτῆς· *Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα...μετὰ τῶν στίχων καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.* Μετὰ δὲ τοῦτο ἀναγινώσκομεν τὸ τροπάριον καὶ τὴν προφητεία

τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῆς· Ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα... (Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Α' 21-28). Συμπληρωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προφητείας γίνεται ἡ πρώτη ἀνάγνωσις εἰς τὸν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ὥρας καὶ ἀπόλυσις τελεία.

Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς θ' ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον* ιβ'. *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ'* καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς θ' ὥρας μεθ' οὓς ψάλλομεν τὸ προκείμενον αὐτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εὐθὺς γίνεται ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· *Τὴν ὥραν ψυχῆ...* Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς θ' ὥρας ὡς καθ' ἐκάστην.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας, ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ οὕτω: Μετὰ τὸ· *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...καὶ τὸν προοιμιακόν, ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ· Πρὸς Κύριον...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστώμεν* στίχους ι' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τοῖς αἵνοις τοῦ ὄρθρου καὶ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ς' ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ τέσσαρα πρῶτα, οὕτω: *Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου...δῖς, Ὁ τῆ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας...δῖς, Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον...δῖς. Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...δῖς, Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' ἀγγελικῶν Δυνάμεων...Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὠραῖος...Δόξα...Καὶ νῦν Ἴδού σοι τὸ τάλαντον...Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου...τὸ· Φῶς ἰλαρόν...καὶ εὐθὺς τὰ δύο ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν· *Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν...*(τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Β' 5-10), καὶ· *Ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ...*(Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Α' 13-22). Εἶτα τὸ· *Κατευθυνθήτω...καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς τὸ· Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου...καὶ ἀναγινώσκειται τὸ εὐαγγέλιον τῆς λειτουργίας τῆς Μεγάλης Τρίτης· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν...*(Ματθ. κδ' 36-51, κς' 1-2). Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων.*

Εἰς τὸ ἀποδείπνον

Περὶ ὥραν ια' τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῷ, λέγομεν τὸ μέγα ἀποδείπνον μετὰ τῶν μετανοιῶν αὐτοῦ, ψάλλοντες τοὺς στίχους καὶ τὰ τροπάρια αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμέραις τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ δὲ τὸ· *Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...* ψάλλομεν τὸ Τριώδιον· *Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν...οὔτινος ἄρχεται ὁ ἀχορός.* Λέγομεν δὲ εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ τὸν στίχον· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.* Μετὰ τὴν β' ὥδην, τὸ κάθισμα· *Ἴδου τὸ πονηρὸν...ἄπαξ.* Μετὰ δὲ τὴν θ' αὔθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· *Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί...ἄπαξ.* Εἶτα, τὸ τρισάγιον, ψάλλομεν τὸ· *Κύριε τῶν δυνάμεων...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.* Εἰς τὴν συγχώρησιν ψάλλομεν τὸ· *Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...Ἀπόλυσις.* Εἶτα ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς οἰκείοις ἢ ἐν τοῖς κελλίοις, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸ· *Τοῖς μισοῦσιν καὶ ἀδικοῦσιν...Οὔτω δὲ λήγει τὸ μέγα ἀποδείπνον, καὶ τὸ· Κύριε τῶν δυνάμεων...*

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω Πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονεν.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ

Περὶ ὥραν ζ' τῆς νυκτός, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ νάρθηκι ἀναγινώσκομεν ὡς ἔθος τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, μετὰ τῶν συνήθων τροπαρίων αὐτοῦ, ποιῶντες καὶ τὰς ἐν αὐτῷ τυπωμένας μετανοίας. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῶ καὶ ἀρχόμεθα τοῦ ὄρθρου, οὕτω: Βαλῶν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἐνδυθεὶς ἐπιτραχήλιον, λαβὼν θυμιατὸν ἀνοίγει τὴν ὠραίαν πύλην, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τραπεζαν λέγει τὸ· *Εὐλογητὸς ὁ Θεός...καὶ ἄρχεται θυμιῶν τὸν ναόν, ὡς ἔθος. Ὁ δὲ ἀναγνώστης μετὰ τὸν· Εὐλογητὸν...λέγει τὸ τρισάγιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ· Ὅτι σοῦ ἐστίν...ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον ἱβ', τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει βραδέως τοὺς ψαλμοὺς· Ἐπακούσαι σου Κύριος...καὶ· Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν... καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία...καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Καὶ νῦν· Προστασία φοβερά...Ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιάσας ἤδη καὶ ἐπιστρέψας, λέγει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὴν ἐκτενῆ. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν. Εἶτα φάλλομεν μετὰ τῶν συνήθων στίχων, τὸ μέγα ἀργὸν Ἀλληλουιάριον δις, καὶ τὸ μικρὸν δις· εἶθ' οὕτως τὸ τροπάριον· Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται...ἐκ τρίτου, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου λέγομεν εἰς τὴν κατάληξιν· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς...εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου λέγομεν ὅτι καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.*

Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...*Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιδ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι σὸν τὸ κράτος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν,* καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: *Πόρνη προσῆλθέ σοι...Δόξα...*Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...*Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιε' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν,* καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: *Ἰούδας ὁ δόλιος...*Δόξα...Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Ιστ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι.* Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καί: *Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορός: *Ἀμήν,* καὶ φάλλεται ἀργῶς τὸ κάθισμα: *Ἡ Πόρνη ἐν κλαυθμῶ...*Δόξα...Καὶ νῦν: τὸ αὐτό...Καὶ εὐθύς ὁ ἱερεὺς: *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...* καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου: *Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὦν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ...*(Ἰωάν. ιβ' 17-50).

Μεθ' ὃ ὁ ν' φαλμὸς, χῦμα καὶ εὐθύς φάλλομεν τὸ τριώδιον: *Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με στερεώσας...*εἰς ιδ' τροπάρια εἰς ἐκάστην ὠδὴν ἦτοι τὸν εἰρμὸν ἄνευ στίχου δῖς, τὰ τροπάρια εἰς ιβ' μετὰ τοῦ στίχου: *Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι, καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ: Δόξα...καὶ τὸ: Καὶ νῦν...*Ἐσχατον δὲ μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς πάλιν ὡς καταβασία. Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, αἰτησις καὶ εὐθύς μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφωνησις ὑπὸ τοῦ ἱερέως: *Σὺ γὰρ ὁ βασιλεύς...*Εἶτα τὸ κοντάκιον: *Ἵπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ...καὶ ὁ οἶκος: Ἡ πρῶην ἄσωτος Γυνή...*Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν ἡ' ὠδὴν, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς: *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...*καὶ φάλλεται εὐθύς ἢ θ' ὠδὴ τοῦ τριωδίου, ἢ καταβασία, καὶ ἡ αἴτησις.

Εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον· *Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω...ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' ἰδιόμελα· Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν...Τὸ πολυτίμητον μύρον... Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς...Ἦ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος!...Δόξα· Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον...Καὶ νῦν· Ἡ βεβουθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ...Εἶτα χῦμα τό· Σοὶ δόξα πρέπει...Ὁ ἱερεὺς τὸ· Πληρώσωμεν...Εἶτα τὰ ἀποστιχα δ' ἰδιόμελα· Σήμερον ὁ Χριστός...Ἠπλωσεν ἡ Πόρνη...Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης...Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα...Καὶ νῦν· Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή...Εἶτα τὸ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες... Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός...ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς· Ἐπουράνιε βασιλεῦ...καὶ ποιοῦμεν τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Εὐφραίμ, τὰς ἑτέρας μικρὰς ἰβ' καὶ αὐθις τὴν μίαν μεγάλην. Εὐθὺς συνάπτομεν τὴν α' ὥραν, λέγοντες τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον αὐτῆς τὸ κοντάκιον· Ὑπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ...καὶ τὰ λοιπὰ τῆς α' ὥρας.*

Ἐν ταῖς ὥραις

Περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς γ' ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ἰβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς γ' ὥρας, μεθ' οὓς στιχολογοῦμεν τὸ Ιθ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν, ὡς ἔθος τὸ προκείμενον· Κύριε ὁ τὸ πανάγιον σου Πνεῦμα...κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ. Εὐθὺς γίνεται ἡ τρίτη ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Λουκάν Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· Τὴν ὥραν φυχή...Εὐθὺς τὸ· Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...αἱ συνήθεις μετάνοιαι, καὶ ἡ εὐχή· Δεσπότη Θεέ...Μεθ' ἣν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν... καὶ συνάπτομεν καὶ τὴν ς' ὥραν κατὰ τὴν τάξιν αὐτῆς, ἐν ἧ καὶ στιχολογοῦμεν τὸ Κ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἶτα τὸ προκείμενον αὐτῆς· Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα...μετὰ τῶν στίχων καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.*

Μετά δὲ τοῦτο ἀναγινώσκουμεν τὸ τροπάριο καὶ τὴν προφητεία τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῆς· *Εἶπε Κύριος πρὸς με..*(Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Β΄ 3-10, Κεφ. Γ΄ 1-3). Συμπληρωθείσης δὲ τῆς ἀναγνώσεως τῆς προφητείας γίνεται ἡ πρώτη ἀνάγνωσις εἰς τὸν κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς ὥρας καὶ ἀπόλυσις τελεία.

Περὶ δὲ ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς θ΄ ὥρας λέγοντες τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ΄* καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς θ΄ ὥρας μεθ' οὓς ψάλλομεν τὸ προκείμενον αὐτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εὐθὺς γίνεται ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· *Ἐπεὶ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ...Εἶτα τὰ λοιπὰ τῆς θ΄ ὥρας ὡς καθ' ἑκάστην.*

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Μετά τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ΄ ὥρας, ἀρχόμεθα τοῦ ἑσπερινοῦ οὕτω: Μετὰ τὸ· *Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...καὶ τὸν προοιμιακόν, ἡ συνήθης στιχολογία τοῦ· Πρὸς Κύριον...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τοῖς αἴνοις τοῦ ὄρθρου καὶ ἐν τοῖς ἀποστίχοις ι΄ ἰδιόμελα: Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱόν...Τὸ πολυτίμητον μύρον...Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς...Ὡ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος!...Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον...Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ...Σήμερον ὁ Χριστός...Ἡπλωσεν ἡ Πόρνη...Προσῆλθε Γυνῆς δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη...Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον...Δόξα...Καὶ νῦν· Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή...Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου...τὸ· Φῶς ἰλαρόν...καὶ εὐθὺς τὰ δύο ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν· Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις...(τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Β΄ 11-22), καὶ· Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη...(Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Β΄ 1-10). Εἶτα τὸ· *Κατευθυνθήτω...καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς τὸ· Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου...καὶ ἀναγινώσκειται τὸ εὐαγγέλιον τῆς**

λειτουργίας τῆς Μεγάλης Τρίτης· *Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία...* (Ματθ. κς' 6-16). Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγησμένων δώρων.

Οὕτω δὲ λήγουσιν αἱ Προηγησμένοι λειτουργίαι, ἀποδίδονται αἱ μετάνοιαι, καὶ σχολάζει τὸ Ψαλτήριον (πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Μέγα Σάββατον στιχολογουμένου ἀμώμου).

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Περὶ ὥραν ια' τῆς ἡμέρας, σημαίνει καὶ συναχθέντες ἐν τῷ ναῶ, λέγομεν τὸ μικρὸν ἀποδειπνον ἐν τῷ νάρθηκι. Μετὰ δὲ τὸ· *Ἄξιόν ἐστιν...* ψάλλομεν τὸ τριώδιον· *Ἀνώγειν ἐστρωμένον...* οὔτινος ἄρχεται ὁ β' χορός. Λέγομεν δὲ εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ τὸν στίχον· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.* Μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, τὸ κάθισμα· *Συνεσθίων Δεσπότη...* ἄπαξ. Μετὰ δὲ τὴν θ' αὔθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· *Ἀσπόρου συλλήψεως...* ἄπαξ. Εἶτα, τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μεγάλης Πέμπτης· *Τὸν ἄρτον λαβὼν...* Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'. *Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...* καὶ μετὰ τὸ· *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...* εὐθὺς αἱ εὐχαὶ· *Ἄσπιλε ἀμόλυντε...* καὶ αἱ ἕτεροι· ἀπόλυσις μικρά... Εἶτα, τὸ· *Εὐξώμεθα...* καὶ τὸ· *Δι' εὐχῶν...*

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη, οἱ καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρα τινα ἑορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Περὶ ὥραν ζ' τῆς νυκτός, σημαίνει καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Μεσονυκτικὸν δὲ οὐ λέγομεν μέχρι τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου. Ἄλλ' εὐθὺς βαλὼν ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἐνδυθεὶς ἐπιτραχήλιον, λαβὼν θυμιατὸν ἀνοίγει τὴν ὡραίαν πύλην, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν λέγει τὸ· *Εὐλογητὸς ὁ Θεός...καὶ ἄρχεται θυμιῶν τὸν ναόν, ὡς ἔθος. Ὁ δὲ ἀναγνώστης μετὰ τὸν· Εὐλογητὸν...λέγει τὸ τρισάγιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ· Ὅτι σοῦ ἐστίν...ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον ιβ', τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει βραδέως τοὺς ψαλμοὺς· Ἐπακούσαι σου Κύριος...καὶ· Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν...καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία...καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Καὶ νῦν· Προστασία φοβερά...Ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιάσας ἤδη καὶ ἐπιστρέψας, λέγει πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς τὴν ἐκτενῆ. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν. Εἶτα ψάλλομεν μετὰ τῶν συνήθων στίχων, τὸ μέγα ἀργὸν Ἀλληλουϊάριον δις, καὶ τὸ μικρὸν δις· εἶθ' οὕτως τὸ τροπάριον· Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...ἐκ τρίτου, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως. Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...καὶ ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ὀρθρου· Ἦγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων...(Λουκ. κβ' 1-39).*

Εἶτα ὁ ν' ψαμὸς χῦμα, καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν κανόνα: *Τμηθείση τμαῖται...*μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἰδ' τροπάρια, ἦτοι τοὺς εἰρμούς ἄνευ στίχου ἀνὰ δύο, καὶ τὰ τροπάρια τετράκις ἕκαστον ἢ ἑξάκις, κατὰ τὴν ποσότητα, λέγοντες πρὸ ἑκάστου στίχου τὸ: *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι*, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἑκάστης ᾠδῆς τὸ: *Δόξα...*καὶ τὸ: *Καὶ νῦν...* μεθ' ἕκαστην δ' ᾠδὴν ψάλλομεν πάλιν ὡς καταβασίαν τὸν εἰρμὸν αὐτῆς ἅπαξ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἢ αἵτησις, καὶ τὸ κάθισμα: *Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς...* Δόξα: *Ταπεινούμενος...*Καὶ νῦν: *Συνεσθίων Δεσπότη...*Ἀφ' ἑκτης, ἢ αἵτησις, καὶ τὸ κοντάκιον: *Τὸν ἄρτον λαβῶν...*καὶ ὁ οἶκος: *Τῆ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ...*Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν ἢ ᾠδὴν, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς: *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...*καὶ ψάλλεται εὐθὺς ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ἢ καταβασία, καὶ ἢ αἵτησις.

Εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον: *Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω...*ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Εἰς τοὺς αἴνους, ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ δ' ἰδιόμελα: *Συντρέχει λοιπόν...*Ἰούδας ὁ παράνομος...Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὦν...Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος...Δόξα...Καὶ νῦν: *Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας...*Εἶτα χῦμα τό: *Σοὶ δόξα πρέπει...*Ὁ ἱερεὺς τὸ: *Πληρώσωμεν...*Εἶτα τὰ ἀποστιχα δ' ἰδιόμελα: *Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον...*Σήμερον ὁ Ἰούδας...Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει...Μηδεὶς ᾧ πιστοὶ...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα: *Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει...*Καὶ νῦν: *Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς...*Εἶτα τὸ: *Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...*Τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον: *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...*ἅπαξ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ: *Ἐλέησον ἡμᾶς...*καὶ τὴν ἐκφώνησιν μεθ' ἣν λέγει: *Σοφία, Ὁ ὦν εὐλογητός...*ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἱερεὺς: *Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός...*ὁ ἱερεὺς: *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.* Ὁ ἀναγνώστης: *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...* Καὶ εὐθὺς τὸ: *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*γ' καὶ συνάπτομεν τὴν ἀ' ὥραν μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς ψαλμούς αὐτῆς, *Δόξα καὶ νῦν...*Ἀλληλούϊα γ'. *Κύριε ἐλέησον γ'.* Δόξα, τὸ τροπάριον: *Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...*Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας: *Τι σὲ καλέσωμεν...*Μεθ' ὃ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας: *Ὁ ραπισθεὶς ὑπὲρ γένους...*Δόξα, καὶ νῦν: *τὸ αὐτὸ...*καὶ ἢ προφητεία μετὰ τῶν δύο αὐτῆς προκειμένων: *Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ*

γνώσομαι...(Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΑ΄ 18-23, Κεφ. ΙΒ΄ 1-5, 9-11, 14-15). Εἶτα χῦμα οἱ στίχοι: *Τὰ διαβήματά μου...ἅπαξ ἕκαστος, τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον· Τὸν ἄρτον λαβών...Τὸ· Κύριε ἐλέησον μί. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...καὶ εὐθὺς ἢ εὐχὴ· Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...καὶ γίνεται ἀπόλυσις οὕτω: Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι, ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν...Κύριε ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον. Καὶ ὁ ἱερεὺς· Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κτλ...καὶ εἶτα τὸ· Δι' εὐχῶν...*

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν αὐταῖς Δόξα, τὸ τροπάριον· Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί... Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον τὸ κοντάκιον· Τὸν ἄρτον λαβών...

Σημείωσις: Τὸ· Εὐλόγησω τὸν Κύριον...οὐ λέγεται ἐνταύθα, διὰ τὸ μέλλειν λεχθῆναι ἐν τῇ λειτουργίᾳ. Ἡ δὲ ἀπόλυσις τῶν ὥρων, ὡς καὶ ἡ τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ ἀποδείπνου τὴν σήμερον, γίνεται μετὰ τοῦ προγραφέντος ἐν τῷ ὄρθρω χαρακτηριστικοῦ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Περὶ ὥραν ἢ τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ ναῷ. Ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου λαμβάνουσιν ὡς ἔθος καιρὸν καὶ ἐνδύονται τὰς ἱερατικὰς αὐτῶν στολάς. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ διάκονος καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ στάς, ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον Δεσπότη, καὶ ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός...Ὁ δὲ προεστὼς λέγει· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, μεθ' ὃν γίνεται συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν. Εἶτα φάλλομεν τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ιστῶμεν δὲ ἐν αὐτῷ στίχους ι' καὶ φάλλομεν τὰ εἰς τοὺς αἴνους πέντε ἰδιόμελα· Συντρέχει λοιπόν...Ἰούδας ὁ

παράνομος...*Ιούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν...Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος...Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνὸς Ἡσαΐας...δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ ιδιόμελον Γέννημα ἐχιδνῶν...Ψάλλομένου δὲ τοῦ κεκραγαρίου ἐξέρχεται ὁ διάκονος καὶ θυμιᾷ ὡς ἔθος· εἶτα ἐπιστρέψαντος αὐτοῦ καὶ ψαλλομένων τῶν ἐσπερίων, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν προσκομιδὴν. Μετὰ δὲ τὸ δοξαστικόν, γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ *Φῶς ἰλαρόν...* καὶ εὐθὺς τὰ γ' ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν· *Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν...*(Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΘ' 10-19), *Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ...*(Ἰώβ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΛΗ' 1-21, Κεφ. ΜΒ' 1-5), *Κύριος δίδωσί μοι γλώσσαν παιδείας...*(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ν' 4-11). Μετὰ τὸ τρίτον ἀνάγνωσμα γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...* Καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον. Εἶτα τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ὁ Ἀπόστολος· *Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου...*(Κορ. ια' 23-32), τὸ ἀλληλουϊάριον μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· *Οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται...*(Ματθ. κς' 2-20, Ἰωάν. ιγ' 3-17, Ματθ. κς' 21-39, Λουκ. κβ' 43-44, Ματθ. κς' 40-75, Ματθ. κζ' 1-55).*

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἄντι δὲ χειρουβικοῦ ψάλλομεν τὸ τροπάριον· *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...* ἡ δὲ μεγάλη εἴσοδος γίνεται ὅταν φθάσῃ ὁ ψάλτης εἰς τό· *Ὁμολογῶ σοὶ καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀποπληροῖ τὸ ἐπίλοιπον. Κοινωνικὸν· Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...* Μετὰ δὲ τὸ· *Μετὰ φόβου Θεοῦ...* λέγομεν πολλάκις τό· *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...*, μέχρις ἂν οἱ ἀδελφοὶ μετάσχῳσι τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ μετὰ τοῦ· *Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...* ψάλλομεν ἄντι τοῦ· *Εἶδομεν τὸ Φῶς...* πάλιν τό· *Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ...* ἅπαξ, συντόμως. Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τὸ· *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ἐκ γ'. Δόξα καὶ νῦν, καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ· *Εὐλόγησω τὸν Κύριον...Ἰψώσω σὲ ὁ Θεὸς μου...* Εἶτα· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...* καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ προγραφέντος ἐν τῷ ὀρθρῷ χαρακτηριστικοῦ. Δίδεται δὲ καὶ τὸ κατακλαστόν. Εἰς τὴν τράπεζαν ἐσθίομεν οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ ἀποδειπνον

Περὶ ὥραν ἰα΄ τῆς ἡμέρας, ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ νάρθηκι χῦμα τὸ μικρὸν ἀποδειπνον, ἄνευ κανόνος καὶ τῶν οἴκων τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου. Μετὰ δὲ τὸ· Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου..., ἀπόλυσις μετὰ τοῦ· Εὐξώμεθα...*

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευῆ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Παρασκευῆ τὰ Ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἔκων κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριο ἐν τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Α. Ἀκολουθία τῶν ἀγίων καὶ ἀχράντων Παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ Ὅρθρω

Περὶ ὥραν β' τῆς νυκτὸς σημαίνει. Συναχθέντων δὲ ἡμῶν ἐν τῷ ναῷ, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, ἐνδύεται πετραχήλιον καὶ λαβῶν θυμιατὸν καὶ ἀνοίξας τὴν ἁγίαν πύλην ἵσταται πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγει· *Εὐλογητὸς ὁ Θεός...καὶ εὐθὺς ἄρχεται θυμιῶν τὸν ναὸν ἅπαντα. Ὁ δὲ ἀναγνώστης μετὰ τὸν Εὐλογητόν, λέγει τὸ τρισάγιον. Ὁ δὲ ἱερεὺς τό· Ὅτι σοῦ ἐστίν...ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον ἱβ', τό· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει βραδέως τοὺς ψαλμούς· Ἐπακούσαι σου Κύριος...Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου...εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν...καὶ εὐθὺς τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν ἡ βασιλεία...καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὰ τροπάρια· Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...Δόξα· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...Καὶ νῦν· Προστασία φοβερά...Ὁ δὲ ἱερεὺς, θυμιάσας ἤδη καὶ ἐπιστρέψας, λέγει πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης τὴν ἐκτενῆ. Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἐξάψαλμον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν. Εἶτα φάλλομεν μετὰ τῶν συνήθων στίχων, τὸ μέγα ἀργὸν Ἀλληλουϊάριον δῖς, καὶ τὸ μικρὸν δῖς· εἶθ' οὕτως τὸ τρο-*

πάριον· Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί...ἐκ τρίτου, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ συντόμως. Ψαλλομένου δὲ τούτου ὁ ἐκκλησιάρχης διανέμει κηρία τοῖς ἀδελφοῖς. Καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς λέγει ὁ ἱερεὺς· *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...καὶ ἀναγινώσκει τὸ Α' εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων Παθῶν, ἥτοι τὸ τῆς Διαθήκης. Πληρουμένου δὲ ἐκάστου εὐαγγελίου, λέγομεν τὸ· Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.*

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα· Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν...δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ τροπάρια, πρὸ δὲ τοῦ θεοτοκίου ἐκάστου ἀντιφώνου λέγομεν τὸ· Δόξα...καὶ εἶτα· *Καὶ νῦν...πάλιν τὸ αὐτό.* Ἄρχεται δὲ τοῦ μὲν α', γ', ε', ζ', θ', ια', ιγ' καὶ ιε' ἀντιφώνου, ὁ δεξιὸς χορὸς, ὁ δὲ ἀριστερὸς ἄρχεται τοῦ β', δ', στ', η', ι', ιβ' καὶ ιδ' ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ γ' ἀντίφωνον ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς κάθισμα· *Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητάς... ἅπαξ.* Ἐν τῷ καθίσματι δὲ τούτῳ, ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, οὐ καθήμεθα, ἀλλ' ἰστάμενοι ψάλλομεν αὐτά. Μετὰ δὲ τὸ κάθισμα, εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν.* Εἶτα ψάλλομεν τὸ δ', ε' καὶ στ' ἀντίφωνον μεθ' ὃ ὁ ἀριστερὸς χορὸς ἅπαξ τὸ κάθισμα· *Ποῖος σέ τρόπος Ἰούδα...καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Γ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν.* Εἶτα ψάλλομεν τὸ ζ', η' καὶ θ' ἀντίφωνον μεθ' ὃ ὁ δεξιὸς χορὸς τὸ κάθισμα· *Ὡ πως Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής... ἅπαξ.* Καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Δ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Εἶτα ψάλλομεν τὸ ι', ια' καὶ ιβ' ἀντίφωνον, μεθ' ὃ τὸ κάθισμα· *Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφα ὁ Θεός...ὑπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ ἅπαξ,* ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Ε' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Εἶτα ψάλλομεν τὸ ιγ' καὶ τὸ ιδ' ἀντίφωνον. Μετὰ δὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀντιφώνου· *Χαῖρε ἡ δι' ἀγγέλου...ὁ πρωθιερεὺς ἐνδεδυμένος ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον αἶρει τὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας τραπέζης κείμενον μέγαν ξύλινον Σταυρὸν μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου, καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἀπαγγελῶν κατὰ τὸ ὕφος τοῦ εὐαγγελίου ἐν κατανύξει ἀργῶς τὸ πρῶτον ἰδιόμελον τοῦ ιε' ἀντιφώνου· Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...ἐξέρχεται διὰ τοῦ βορείου κλίτους προπορευομένων λαμπάδων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα πηγνύει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προηυτρεπισμένου βήθρου.* Εἶτα ψάλλουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον τὸ αὐτὸ

ιδιόμελον· *Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...* ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ μὲν πρῶτος στίχος· *Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας...* τρισεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ ἅπαξ λέγονται εἶτα πάλιν τὸ· *Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ...* λέγεται ἐκ τρίτου, μεθ' ὃ ὁ ἀριστερὸς χορὸς· *Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξον σου ἀνάστασιν...* ἅπαξ. Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπίλοιπα δύο τροπάρια τοῦ ἀντιφώνου, ἕκαστον δις. Δόξα· *τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ...* Καὶ νῦν· *πάλιν τὸ αὐτό.* Καὶ ὁ δεξιὸς χορὸς τὸ κάθισμα· *Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...* ἅπαξ. Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ΣΤ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Εἶτα ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλομεν τοὺς μακαρισμούς. Συμπληρωθέντων δὲ τῶν μακαρισμῶν, ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς εἰς ἧχον δ' τὸ προκείμενον· *Διμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς...* καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ αὐτὸ ἄνευ στίχου εἶτα ὁ δεξιὸς χορὸς τὸν στίχον· *Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι...* καὶ ψάλλει πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Ζ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Μετ' αὐτὸ δὲ τίθεται ἀνάγνωσις. Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ εὐθὺς τὸ Η' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν.

Μετ' αὐτὸ δ' εὐθὺς ψάλλομεν τὸ τριώδιον· *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω...* εἰς ιδ', ἦτοι τοὺς εἰρμούς ἀνὰ δύο, ἄνευ στίχου, καὶ ἕκαστον τροπάριον τετράκις ἢ ἐξάκις, κατὰ τὴν ποσότητα αὐτῶν, λέγοντες εἰς ἕκαστον τροπάριον τὸν στίχον· *Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι,* εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τὸ· *Δόξα...* καὶ τὸ· *Καὶ νῦν...* μεθ' ἕκαστην δὲ ᾠδὴν, ὕστερον, πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς ἅπαξ ὡς καταβασία. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, αἵτησις καὶ ἐκφώνησις· *Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς...* τὸ κοντάκιον· *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...* καὶ ὁ οἶκος· *Τὸν ἴδιον ἄρνα...* Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Καὶ εἶτα ἡ ἡ' ᾠδὴ τοῦ τριωδίου, ἐν ἧ' ἀντὶ τοῦ· *Δόξα...* λέγομεν τὸ· *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...* πρὸ δὲ τῆς καταβασίας τὸ· *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...* Καὶ μετὰ τὴν καταβασίαν τῆς ἡ' ᾠδῆς, λέγει ὁ διάκονος· *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...* καὶ ψάλλομεν εὐθὺς τὴν θ' ᾠδὴν τοῦ Τριωδίου, ἐν ἧ' ὁ διάκονος θυμιᾷ ὡς ἔθος τὸν ναόν. Μετὰ δὲ τὴν καταβασίαν τῆς θ' ᾠδῆς ἡ συνήθης αἵτησις.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον· *Τὸν ληστὴν αὐθήμερόν...ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Θ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Μετ' αὐτὸ δὲ εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς αἴνους, ἐν οἷς ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἰδιόμελα· Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησε...Ἐκαστον μέλος...Σταυρωθέντος σου Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα· Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου...Καὶ νῦν· Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα...Καὶ εὐθὺς τὸ Γ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Εἶτα, χῦμα τό· Σοὶ δόξα πρέπει...ὁ διάκονος τὸ· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ...καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι Θεὸς ἐλέους...ὁ αὐτὸς· Εἰρήνη πᾶσι· ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν...Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ΙΑ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Μετὰ τοῦτο εὐθὺς ψάλλομεν ἀποστιχα ἰδιόμελα· Πᾶσα ἢ κτίσις ἡλλοιοῦτο...Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος...Σήμερον σὲ θεωροῦσα...Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα...μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· Κύριε ἀναβαίνοντος σου ἐν τῷ Σταυρῷ...Καὶ νῦν· Ἦδη βάπτεται κάλαμος...Εὐθὺς, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἰδιομέλου, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν. Πληρουμένου δὲ τοῦ ἐσχάτου τούτου εὐαγγελίου λέγομεν τὸ σύνηθες· Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι. Εἶτα, χῦμα τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...Τρισάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν... Καὶ ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον· Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...ἐκ τρίτου. Εἶτα ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἐλεήμων...Ὁ διάκονος· Σοφία, ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός...ὁ προεστὼς τὸ· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός...ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς. Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν...ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἢ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα...Καὶ νῦν...Κύριε ἐλέησον γ', Εὐλόγησον, καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτω· Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...Εἶτα τὸ· Δι' εὐχῶν...*

Τὴν δὲ πρώτην ὥραν οὐκ ἐπισυνάπτομεν νῦν, ἀλλὰ περὶ ὥραν β' τῆς ἡμέρας.

Β. Ἀκολουθία τῶν ὥρῶν τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς

Περὶ ὥραν β΄ τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ φάλλομεν τὰ μεγάλας καὶ βασιλικὰς ὥρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς οὕτω:

Ὡρα πρώτη

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν τὸ· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον... Παναγία τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστίν...Κύριε ἐλέησον* ιβ΄. Δόξα, καὶ νῦν...*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ΄* καὶ ἀναγινώσκομεν τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς· *Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε...Ἴνα τι ἐφρούαξαν ἔθνη...Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς μου πρόσχες μοι...Εἶτα τὸ· Δόξα, καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, ἐκ γ΄, Κύριε ἐλέησον γ΄. Δόξα τὸ τροπάριον· Σταυρωθέντος σου Χριστέ...Καὶ νῦν· Τι σὲ καλέσωμεν ᾧ κεχαριτωμένη... Εἶτα ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλων τὸ ἰδιόμελον· *Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα...δὶς, ἄνευ στίχου. Εἶτα ὁ δεξιὸς χορὸς τὸ ἰδιόμελον· Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀριστερὸς· πάλιν τὸ αὐτὸ...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον· Τοῖς συλλαβοῦσι σὲ παρανόμοις...Καὶ νῦν· πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης λέγει· Προκείμενον, ἦχος δ΄, καὶ ἀναγινώσκει τὸ προκείμενον ἅπαξ, καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ· μεθ' ὃ λέγει· Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ ἱερεὺς· *Σοφία πρόσχωμεν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν προφητείαν τῆς α΄ ὥρας. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν αὐτῆς, εὐθὺς ἐπισυνάπτει τὸν ἀπόστολον, λέγων· Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἀπόστολον τῆς α΄ ὥρας. Μετ' αὐτὸν δὲ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· *Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου...καὶ ἀναγινώσκει πρὸ τῶν ἀγίων θυρῶν τὸ εὐαγγέλιον τῆς α΄ ὥρας. Πληρουμένου δ' αὐτοῦ λέγομεν· Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι. Εἶτα εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸ· *Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...τὸ· Τρισάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὅτι σοῦ ἐστίν... Τὸ κοντάκιον· *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...Τὸ· Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι******

ἡμᾶς...καὶ ὁ προεστὼς τὴν εὐχὴν· *Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*. Μετ' αὐτὴν δ' εὐθὺς ἐπισυνάπτομεν τὴν γ' ὥραν ὡς ἐφεξῆς.

Ὡρα τρίτη

Ὁ ἀναγνώστης· *Τρισάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε ἐλέησον γ'...Δόξα, καὶ νῦν...Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει τοὺς δ' ψαλμοὺς· Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικούντάς με...Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης... Ἐλέησόν με ὁ Θεός...Δόξα καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, τὸ τροπάριον· Κύριε κατέκρινάν σέ Ἰουδαῖοι θανάτῳ...Καὶ νῦν· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος...Εἶτα ἀρχομένου τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον· Δία τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων...δῖς, ἄνευ στίχου, τὸ ἰδιόμελον· Πρὸ τοῦ τιμίου σοῦ Σταυροῦ...μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, δῖς. Δόξα· Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ... Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης, τὸ προκείμενον, τὴν προφητείαν καὶ τὸν ἀπόστολον τῆς γ' ὥρας καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον αὐτῆς, κατὰ τὴν τῆς α' ὥρας προαγραφείσαν τάξιν. Εὐθὺς· Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός...*Τρισάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...Τὸ κοντάκιον· Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...Τὸ· Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν...Τὴν τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς...καὶ ὁ προεστὼς τὴν εὐχὴν· Δεσπότη Θεέ, Πάτερ παντοκράτωρ...Μεθ' ἣν ἐπισυνάπτομεν εὐθὺς τὴν ἕκτην ὥραν, ὡς ἐφεξῆς (σημειωτέον δὲ ὅτι ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς γ' ὥρας θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν ναὸν ὡς ἔθος τοῦτο δὲ ποιεῖ καὶ εἰς τὴν ἕκτην καὶ εἰς τὴν ἐνάτην ὥραν).**

Ὡρα ἕκτη

Ὁ ἀναγνώστης· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς· Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με...Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ...Ὁ κατοίκων ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου...Δόξα, καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, τὸ τροπάριον· Σωτηρίαν εἰργάσω...Καὶ νῦν· Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ-*

ρησίαν...Εἶτα ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον· *Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...*δῖς, ἄνευ στίχου, τὸ ἰδιόμελον· *Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ...*δῖς, μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, Δόξα· *Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...*Καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Εἶτα τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἑκτῆς ὥρας, κατὰ τὴν τῆς α' ὥρας προγραφείσαν τάξιν. Καὶ εὐθὺς τὸ· *Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...Τρισάγιον... Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...*Ὁ ἱερεὺς· *Ὅτι σοῦ ἐστίν...*Τὸ κοντάκιον· *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...*Τὸ· *Κύριε ἐλέησον μ'.* Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ... *Κύριε ἐλέησον γ'.* Δόξα, καὶ νῦν...*Τὴν τιμιωτέραν...*Ἐν ὀνόματι Κυρίου... Ὁ ἱερεὺς· *Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...*καὶ ὁ προεστῶς τὴν εὐχὴν· *Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...*Ἐπισυνάπτομεν δ' εὐθὺς καὶ τὴν θ' ὥραν, ὡς ἀκολούθως.

Ὡρα ἐνάτη

Ὁ ἀναγνώστης· τὸ *τρिसάγιον...Παναγία Τριάς...Πάτερ ἡμῶν...*Ὁ ἱερεὺς· *Ὅτι σοῦ ἐστίν...*Ὁ ἀναγνώστης· *Κύριε ἐλέησον ιβ'.* Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς· *Σῶσόν με ὁ Θεὸς ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου...*Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες...*Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου...Δόξα, καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς γ'.* *Κύριε ἐλέησον γ'.* Δόξα, τὸ τροπάριον· *Βλεπῶν ὁ ληστής...*Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· *Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...*Εἶτα ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς χορὸς ψάλλων τὸ ἰδιόμελον· *Θάμβος ἦν κατιδεῖν...*δῖς, ἄνευ στίχου, τὸ ἰδιόμελον· *Ὅτε σὲ Σταυρῷ προσήλωσαν...*δῖς, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Τὸ δὲ τέλος τοῦ ἰδιομέλου: *σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, λαμβάνει ὁ ἀριστερὸς χορὸς.* Εἶτα ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ.β' τὸ· *Δόξα...*καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ· *Καὶ νῦν...*Καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἐρχόμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πρὸ τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀναναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ μεγαλόφωνος, κατὰ τὸ ὕφος τοῦ ἀποστόλου, τὸ ἰδιόμελον· *Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τρις· εἶτα ἑξακολουθεῖ λέγων· Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν...καὶ καθεξῆς, τὸ δὲ· Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ λέγει ἐκ γ', καὶ εἶτα τὸ· Δείξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξον σοῦ ἀνάστασιν.* Καὶ εὐθὺς οἱ χοροί, ἀρ-

χομένου τοῦ δεξιοῦ, φάλλουσιν ἐναλλάξ κατὰ στίχον τὸ αὐτὸ ἰδιόμελον, ἀργῶς, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν στίχον· *Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, ἐκ γ', καὶ τὸ· Προσκυνοῦμεν σου τὰ Πάθη Χριστέ, ἐκ γ', τοὺς δὲ ἑτέρους στίχους ἅπαξ ἕκαστον.* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον, τὴν προφητείαν καὶ τὸν ἀπόστολον τῆς θ' ὥρας, ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον αὐτῆς, κατὰ τὴν τῆς α' ὥρας προγραφείσαν τάξιν. Καὶ εὐθὺς τὸ· *Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς...Τρισάγιον...Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν...Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...τὸ κοντάκιον· Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν...Τὴν τιμιωτέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς...καὶ ὁ προεστὼς τὴν εὐχὴν· Δεσπότη Κύριε Ἰησοῦ ὁ μακροθυμήσας...Καὶ μετ' αὐτὴν εὐθὺς λέγομεν χῦμα τοὺς μακαρισμοὺς κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα· *Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...Στίχος· Προσέλθετε πρὸς αὐτόν...καὶ πάλιν τὸ αὐτό...Δόξα· Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων...Καὶ νῦν· Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...Ἄνεσ, ἄφες, συγχώρησον...Πάτερ ἡμῶν...Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...τὸ κοντάκιον· Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα...Εἶτα· Κύριε ἐλέησον ιβ'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ' χῦμα. Δόξα, καὶ νῦν...καὶ τὸν ψαλμὸν· Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ...Καὶ γίνεται ἀπόλυσις μεγάλη ὑπὸ τοῦ ἱερέως μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ· Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...Εἶτα τὸ· Δι' εὐχῶν...**

Γ. Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἁγίας καὶ Μεγάλης Παρασκευῆς

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Περὶ ι' ὥραν τῆς ἡμέρας σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ ἱερέως, λέγει ὁ προεστὼς τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακὸν μεθ' ὃν συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ διακόνου. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν φάλλομεν τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἐν ᾧ ἰστώμεν στίχους ς' καὶ φάλλομεν τὰ πέντε ἰδιόμελα· Πᾶσα ἢ κτίσις ἠλλοιοῦτο φόβῳ...Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος...Σήμερον σὲ θεωροῦσα...Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα...*

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως...δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα: Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...Καὶ νῦν· Φοβερόν καὶ παράδοξον μυστήριον... Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ· Φῶς ἱλαρόν...καὶ ψάλλομεν τὸ προκείμενον· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον, εἰς ἦχον δ' ἐκ τρίτου, δις μὲν ἄνευ στίχου, πρὸ δὲ τοῦ τρίτου καὶ ὁ στίχος: Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι ἵνα τι ἐγκατέλιπες με; Εἶτα ὁ ἀναγνώστης λέγει· Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα...καὶ ἀναγινώσκει τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα· συμπληρωθέντος δ' αὐτοῦ λέγει· Προκείμενον, ἦχος δ', καὶ ἀναγινώσκει τὸ δεύτερον προκείμενον ἅπαξ, καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ· μεθ' ὃν ἐπισυνάπτει τὸ δεύτερον ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ τρίτον. Συμπληρωθέντος δὲ καὶ τοῦ τρίτου ἀναγνώσματος, ἐκφωνεῖ ὁ ἀναγνώστης· Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος πλ.β'. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ ὁ διάκονος· Σοφία, ὁ ἀναγνώστης· Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς...ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸν ἀπόστολον τοῦ ἑσπερινοῦ μεθ' ὃν ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι, καὶ ψάλλομεν τὸ· Ἀλληλουϊα, τοῦ ἀναγνώστου λέγοντος τοὺς στίχους τοῦ ἀλληλουϊαρίου. Εἶτα ὁ ἱερεὺς· Σοφία ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι, καὶ ὁ διάκονος ἐκ τοῦ ἄμβωνος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν, καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ἑσπερινοῦ ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος. Ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ· Ὀψίας δὲ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ διὰ τῆς βορείου θύρας ὁ ἱερεὺς κρατῶν σινδόνην λευκὴν καὶ ἔρχεται ὄπισθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ὅταν δὲ εἶπῃ ὁ διάκονος· Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ...λαμβάνει καὶ ὁ ἱερεὺς τὸν Ἐσταυρωμένον ἐκ τοῦ Σταυροῦ, καὶ περιτυλίξας αὐτὸν τῇ σινδόνι εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ ἐναποτίθῃσιν αὐτὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς. Πληρωθέντος δὲ τοῦ εὐαγγελίου, ὁ χορὸς ψάλλει τὸ· Δόξα σοι Κύριε δόξα σοι. Καὶ ὁ διάκονος τὸ· Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινή...καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...ψάλλομεν τὰ ἀποστιχα προσόμοια· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρῶν...Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ

καινῶ... Ὅτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς... Ὅτε αἱ δυνάμεις σὲ Χριστέ... μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἰδιόμελον· Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς... Ψάλλομεν δὲ τὰ ἀποστιχα ταῦτα οὕτω: Μετὰ τὸ· *Εἶη τὸ κράτος... ἀμφοτέροι οἱ χοροὶ ἔρχονται πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἁγίου βήματος καὶ ἄρχονται ψάλλοντες τὰ ἀποστιχα, οἱ δὲ ἱερεῖς ἀσκεπεῖς ἐνδεδυμένοι τὰ φελόνια καὶ αἶροντες μετ' εὐλαβείας ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἐπιτάφιον, ἐξ ὧν ὁ πρωθιερεὺς φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ βήματος διὰ τῆς βορείου θύρας, προπορευομένων λαμπάδων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν φαλτῶν φαλλόντων τὰ ἀποστιχα καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος, καὶ ἔρχονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἴστανται εὐτρεπισμένον τὸ κουβούκλιον, καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον εἶτα τιθέασιν ἐντὸς αὐτοῦ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον. Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἀπέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, ὁ δὲ πρωθιερεὺς ῥαίνει δι' εὐόσμων ἀνθέων τὸν Ἐπιτάφιον. Ἀκολουθῶς ἀσπάζεται αὐτὸς τε καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα· εἶτα δὲ προσέρχονται οἱ ἀδελφοὶ πάντες καὶ ἀσπάζονται ὁμοίως. Οἱ δὲ χοροὶ ἐξακολουθοῦσι τὰ ἀποστιχα γινομένου τοῦ ἀσπασμοῦ καὶ μετὰ τὴν συμπληρῶσιν αὐτῶν, ψάλλει τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων ὁ ἀριστερὸς χορὸς ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Μετ' αὐτοῦ δέ, ὁ προεστὼς τὸ· *Νυν ἀπολύεις... ὁ ἀναγνώστης· Τρισάγιον... Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν... καὶ ψάλλομεν τὰ ἀπολυτίκια· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... Δόξα... Καὶ νῦν· Ταῖς μυροφόροις γυναιξί... Ὁ διάκονος· Σοφία, ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός... ὁ προεστὼς τὸ· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε... ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν... καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ ἐν ταῖς ὥραις τὸ πρῶτ' προγραφέντος χαρακτηριστικοῦ.**

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἐσπερινοῦ ἀναγινώσκομεν τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἄνευ κανόνος καὶ οἴκων τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸν νάρθηκα. Εἰς δὲ

τὸ τρισάγιον αὐτοῦ, τὸ κοντάκιον· *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας...* Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ προγραφέντος χαρακτηριστικοῦ.

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ

Τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεοσωμον Ταφὴν, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθέν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ

Περὶ ὥραν ἐβδόμην τῆς νυκτὸς σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Βαλῶν δὲ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξ ἔθους μετάνοιαν εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ βαλῶν ἐπιτραχήλιον ἀνοιξας καὶ τὴν ἁγίαν πύλην ἴσταται πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ ποιεῖ εὐλογητόν. Ὁ ἀναγνώστης: *Τριάγιον... Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν... καὶ ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια: Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου... Δόξα: Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως... Καὶ νῦν: Προστασία φοβερά... Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ ὡς ἔθος, καὶ μετὰ τὸ Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ... ἀναγινώσκει ὁ προεστῶς τὸν ἐξάψαλμον. Μεθ' ὃν συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ Θεὸς Κύριος... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, καὶ εἶτα τὰ τροπάρια: Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... Δόξα: Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον... Καὶ νῦν: Ταῖς μυροφόροις γυναιξί... Ψαλλομένου δὲ τοῦ Θεοῦ Κυρίου... ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου καὶ βαλόντες μετάνοιαν τῷ προεστῶτι, εἰσέρχονται καὶ ἀλλάσσουσι πᾶσαν τὴν ἱερατικὴν στολὴν αὐτῶν ἕκαστος, καὶ εἶτα ἐξέρχονται κρατοῦντες λαμπάδας καὶ ἴστανται πρὸ τοῦ ἐπιταφίου· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες κρατοῦσιν ἀνὰ μίαν λαμπάδα ἀνημμένην. Μετὰ δὲ τὸ Ταῖς μυροφόροις γυναιξί... ἀρχόμεθα εὐθὺς ψάλλειν τὰ ἐγκώμια: Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ... μετὰ μέλους, ὅμου μετὰ τοῦ ἀμώμου, εἰς στάσεις τρεῖς, λέγοντες ἀνὰ ἓνα στίχον τοῦ ἀμώμου καὶ ἀνὰ ἓν ἐγκώμιον αὐτοῦ ψάλλουσι δὲ τὰ ἐγκώμια ἐκ περιτροπῆς ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου, ὁ ἱερεὺς, ὁ διάκονος, ἀνὰ εἰς ἕκαστος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ καὶ ἀνὰ εἷς ἕκαστος τοῦ ἀριστεροῦ. Ἄρ-*

χεται οὖν τῆς πρώτης στάσεως ὁ ἱερεὺς λέγων· *Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, καὶ ψάλλει τὸ πρῶτον ἐγκώμιον· Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...* Εἶτα ὁ διάκονος τὸν στίχον· *Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες...* καὶ τὸ ἕτερον ἐγκώμιον· *Ἡ ζωὴ πως θνήσκεις...* καὶ οὕτω καθεξῆς. Εἰς τὸ πρωτελευταῖον τροπάριον τῆς α' στάσεως λέγομεν τὸ· *Δόξα...* καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τὸ· *Καὶ νῦν...* Εἶτα πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον· *Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...* Μεθ' ὃ ὁ διάκονος πρὸ τοῦ ἐπιταφίου, ποιεῖ συναπτὴν μικράν, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· *Ὅτι εὐλόγηται σου τὸ ὄνομα...* καὶ θυμιᾷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ κύκλω τοὺς ἀδελφούς. Ὁ δὲ δεξιὸς χορὸς ἄρχεται τῆς δευτέρας στασεως ψάλλων τὸ· *Ἄξιόν ἐστιν μεγαλύνειν σέ τὸν ζωοδότην...* ἄνευ στίχου· εἶτα τὰ λοιπὰ ἐγκώμια τῆς β' στάσεως μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἀμώμου. Εἰς τὸ πρωτελευταῖον τὸ· *Δόξα...* καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τὸ· *Καὶ νῦν...* Εἶτα πάλιν τὸ πρῶτον τροπάριον· *Ἄξιόν ἐστιν μεγαλύνειν σέ ζωοδότην...* Μεθ' ὃ αὖθις ὁ διάκονος συναπτὴν μικράν, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· *Ὅτι ἅγιος εἰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ θυμιᾷ τὸν ἐπιτάφιον καὶ κύκλω τοὺς ἀδελφούς.* Ὁ δὲ ἀριστερὸς χορὸς ἄρχεται τῆς τρίτης στασεως ψάλλων τὸ· *Αἰ γενεαὶ πᾶσαι...* ἄνευ στίχου εἶτα τὰ λοιπὰ τροπάρια μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἀμώμου. Ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸ τροπάριον· *Ἐρῶσαν τὸν τάφον...* ψάλλει τοῦτο μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ῥαίνων ἅμα διὰ ῥοδοστάγματος τὸν ἐπιτάφιον ἐπαναλαμβάνει δὲ τὸ αὐτὸ τροπάριον καὶ ὁ δεξιὸς χορὸς ἄνευ στίχου, ὡσαύτως δὲ ψάλλει τοῦτο καὶ ὁ ἀριστερός. Εἶτα τὸ ἕτερον τροπάριον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, *Δόξα· τὸ πρωτελευταῖον...Καὶ νῦν· τὸ τελευταῖον τροπάριον...* Καὶ εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ψάλλομεν τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια· *Εὐλογητὸς εἶ Κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος...* καὶ ἕτερα ὡς ἔθος. Ψαλλομένων τῶν εὐλογηταρίων εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος εἰς τὸ ἱερόν. Ἐν τέλει τῶν εὐλογηταρίων τὸ· *Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, ἐκ γ'.* Καὶ ὁ διάκονος ποιεῖ συναπτὴν μικράν, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· *Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...* Εἶτα ψάλλομεν τὸ κάθισμα· *Σινδόνι καθαρᾷ...* *Δόξα· τὸ τέλος αὐτοῦ...* Καὶ νῦν...τὸ ἕτερον· *Ἐξέστησαν χοροί...* Μετὰ ταῦτα γίνεται ἀνά-

γνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον· *Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν...*

Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν κανόνα· *Κύματι θαλάσσης...μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἰδ' τροπάρια, ἥτοι τοὺς εἰρμούς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ τροπάρια τετράκις ἕκαστον (ἐν τῇ ζ' ᾠδῇ, ἕκαστον τρις) καὶ μετὰ τοῦ στίχου· Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καὶ αὐθις μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἔσχατον ψάλλομεν τὸν εἰρμὸν αὐτῆς ὡς καταβασία. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κάθισμα· *Τὸν τάφον σου Σωτήρ...Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό...Ἀφ' ἕκτης, τὸ κοντάκιον· Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας...καὶ ὁ οἶκος· Ὁ συνεχῶν τὰ πάντα...Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριωδίου. Ἐν τῇ ἡ' ᾠδῇ ἀντὶ τοῦ· Δόξα...λέγομεν· Εὐλογοῦμεν πατέρα Υἱόν...καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τροπάριον τὸ· Καὶ νῦν...Εἶτα· Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...καὶ ἡ κατάβασία· Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...Μεθ' ἣν ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδῇ, ἡ κατάβασία καὶ ἡ αἵτησις.**

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον· *Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκ γ' καὶ οὐδὲν ἄλλο. Εὐθὺς οἱ αἴνοι, ἐν οἷς ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα· Σήμερον συνέχει τάφος...Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα...Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν...Ἠτήσατο Ἰωσήφ...Δόξα· Τὴν σήμερον μυστικῶς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...Δοξολογία Μεγάλη, μεθ' ἣν ψάλλουσιν οἱ χοροὶ τὸ ἁσματικόν· Ἅγιος ὁ Θεός...ἀργῶς.*

Ἐξέρχεται δὲ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου ἐκ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς λαμβάνει τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου, ὁ δὲ διάκονος κρατεῖ τὸ θυμιατόν. Προπορευομένων δὲ λαμπάδων καὶ ἑξαπτερύγων, εἶτα τοῦ Σταυροῦ, μετ' αὐτὸν τὸν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικόν, εἶτα τοῦ ἱερέως κρατοῦντος τὸ εὐαγγέλιον καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ ἐπομένου τοῦ κουβουκλίου μετὰ τοῦ ἐπιταφίου ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ καὶ γίνεται ἡ περιφορὰ τοῦ ἐπιταφίου περὶ τὸν ναὸν ἢ περὶ τὴν μονήν. Κατὰ τὴν διαρκεῖαν δὲ τῆς περιφορᾶς ταύτης οἱ ψάλται ψάλλουσιν, ὡς εἴρηται, τὸ ἁσματικόν, καὶ τούτου συμπληρωθέντος ἐπισυνάπτουσι τὸ τροπάριον· *Τὸν ἥλιον κρύψαντα...Μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ παρα-*

τάξεως ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἔνθα ἀποτίθεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ μέσον ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερόν. Συμπληρωθέντος δὲ ἤδη καὶ τοῦ μέλους τῶν ψαλτῶν, ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ βήματος· *Πρόσχωμεν...Εἰρήνη πᾶσι...Σοφία...καὶ εὐθὺς ψάλλων τὸ· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ διακόνου καὶ θυμιῶντος καὶ λαμβάνει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ ἐναποτίθησι τοῦτον ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν τοῦ τροπαρίου· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· Ὁ συνεχῶν τὰ πέρατα...ἅπαξ, καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον καὶ τὴν προφητείαν. Εἶτα ἐκφωνοῦντος τοῦ διακόνου· *Προσχωμεν...λέγει τὸ προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, καὶ τὸν ἀπόστολον, μεθ' ὃ ψάλλομεν τὸ· Ἀλληλουϊάριον...ἀναγινώσκει δὲ ὁ ἀναγνώστης τοὺς στίχους αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τῆς ὠραίας πύλης. Μεθ' ὃ ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ· *Εἶπωμεν πάντες...ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν, ὁ διάκονος τὸ· *Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν...καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνήθως. Εἶτα ὁ διάκονος· *Σοφία...ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὦν εὐλογητός...ὁ προεστὼς· *Στερεώσαι...ὁ ἱερεὺς· *Υπεραγία Θεοτόκε...ὁ ἀναγνώστης· *Τὴν τιμιωτέρα...καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν μεγάλην μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ· *Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν, σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...*********

Ἐν ταῖς ὥραις

Τὰς ὥρας λέγομεν ἐν τῷ νάρθηκι λιτῶς οὕτω: Περὶ ὥραν ἕκτην τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναχθέντες ἐν τῷ νάρθηκι, εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, λέγομεν· *Βασιλεῦ οὐράνιε...Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς α' ὥρας· μεθ' οὓς Δόξα...Καὶ νῦν...Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, γ'. Κύριε ἐλέησον γ', τὰ ἀπολυτίκια· Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...Ὅτε κατῆλθες...Δόξα· *Ταῖς μυροφόροις...Καὶ νῦν...τὸ θετοκίον τῆς ὥρας· *Τι σὲ καλέσωμεν...Εἶτα χῦμα· *Τὰ διαβήματά μου...Τρισάγιον...τὸ κοντάκιον· *Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας... *Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...Κύριε ἐλέησον γ'. Τὴν τιμιω-******

τέραν...Ἐν ὀνόματι Κυρίου...Ὁ ἱερεὺς Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...καὶ ἡ εὐχὴ· Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...Μεθ' ἣν εὐθὺς τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν γ' ὥραν, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν· Δεσπότη Θεέ...εὐθὺς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἐπισυνάπτομεν τὴν ἕκτην ὥραν, κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ὡς καὶ τὴν α' ὥραν. Συμπληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς· Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...εὐθὺς ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν θ' λέγοντες· Τρισάγιον...Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ', τοὺς τρεῖς ψαλμοὺς τῆς θ' ὥρας καὶ τὰ ἐξῆς, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν· Δεσπότη Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μακροθυμήσας...ἐπισυνάπτομεν εὐθὺς χῦμα καὶ τοὺς μακαρισμοὺς...Εἶτα· Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...κτλ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...Ἄνες ἄφες...Πάτερ ἡμῶν...Τὸ κοντάκιον· Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας...Κύριε ἐλέησον ιβ' καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν μικρὰν μετὰ τοῦ ἐν τῷ ὄρθρω προγραφέντος χαρακτηριστικοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

Περὶ ὥραν ι' τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸν ἑσπερινόν. Ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου λαμβάνουσιν ὡς ἔθος καιρὸν καὶ ἀλλάσσουσι στολὴν λευκὴν καὶ φελόνια μαῦρα. Καὶ ἐξεληθὼν ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δεσπότη...Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...ὁ δὲ προεστῶς Δεῦτε προσκυνήσωμεν...γ' καὶ ἀναγινώσκει τὸν προοιμιακόν, μεθ' ὃν γίνεται συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ διακόνου. Εἶτα φάλλομεν τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἐν ᾧ ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ φάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου γ'. Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...καὶ τὸ πρῶτον ἀναστάσιμον ἀποστίχον· Τῷ πάθει σου Χριστέ...Εἶτα τὰ γ' ἰδιόμελα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· Σήμερον ὁ Ἄδης στενῶν βοᾷ Συνέφερε μοι...Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ Καταλύθη μου ἡ ἐξουσία...Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ Κατεπόθη μου τὸ κράτος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα· Τὴν σήμερον μυστικῶς...Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· Τὴν παγκόσμιον δόξαν...Ψαλλομένου δὲ τοῦ κεκραγαρίου καὶ τῶν στίχων αὐτοῦ θυμιᾷ ὁ διάκονος τὸν ναὸν ὡς συνήθως, καὶ μετὰ τὸ ὑποστρέψαι τὸν διάκονον, ποιεῖ μετ' αὐτοῦ τὴν προσκο-

μιδὴν, φαλλομένων τῶν στιχηρῶν. Μετὰ δὲ τὸ· *Τὴν παγκόσμιον δόξαν...* γίνεται εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ· *Φῶς ἰλαρόν...* Προκείμενον δὲ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς ὁ ἀναγνώστης· *Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα...* καὶ ἀναγινώσκει τὰ ἐ' ἀναγνώσματα, ἐκφωνοῦντος ἐν ἐκάστῳ τοῦ διακόνου· *Σοφία, πρόσχωμεν...* Ὄταν φθάσῃ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἀναγνώσματι εἰς τὸ· *Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀνιστάμεθα ἐνταῦθα,* καὶ ἄρχεται ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλων εἰς ἦχον πλ.β'. *Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης λέγει τοὺς στίχους πάντας τῆς ἡ' ὠδῆς· *Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον...* καὶ τοὺς λοιποὺς οἱ δὲ χοροὶ μεθ' ἑνα ἕκαστον τῶν στίχων αὐτῶν ψάλλουσι τὸ αὐτὸ· *Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας...* Ὄταν δὲ ὁ ἀναγνώστης φθάσῃ εἰς τὸ· *Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,* ψάλλει ὁ δεξιὸς χορὸς· *Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,* εἶτα ὁ ἀναγνώστης· *Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον...* καὶ ὁ ἀριστερὸς χορὸς ψάλλει· *Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας...* Μεθ' ὃ γίνεται μικρὰ συναπτὴ· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...* Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Καὶ μετ' αὐτὴν ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ψάλλομεν τὸ· *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...* Εἶτα ὁ διάκονος· *Πρόσχωμεν.* Ὁ ἀναγνώστης· *Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου ἦχος πλ.β',* καὶ ἀναγινώσκει τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ καὶ εἶτα τὸν ἀπόστολον, ὡς ἔθος· ἐν τῷ προκειμένῳ δὲ· *Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ,* οὐ λέγει. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν τοῦ ἀποστόλου, *Ἀλληλουΐα* οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς ὁ ἱερεὺς, ἀποβαλὼν ἤδη τὸ μαῦρον φελόνιον καὶ ἀντ' αὐτοῦ φορέσας λευκόν, ἄρχεται ψάλλων εἰς ἦχον βαρὺν τὸ· *Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι,* καὶ ἐξερχόμενος ἐν ταῦτῳ ἐκ τῶν ἀγίων θυρῶν κρατῶν δίσκον πλήρη δαφνῶν, προχωρεῖ μέχρι τῶν βασιλικῶν πυλῶν σκορπιζων ἔνθεν κακεῖθεν δάφνας εἰς ἅπαντα τὸν ναόν.

Οἱ δὲ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι ψάλλοντες τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐναλλάξ, τοῦ ἀναγνώστου ἀναγινώσκοντος χῦμα πρὸ ἐκάστου ἀνὰ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν

ἐξ στίχων τοῦ πα' φαλμοῦ· *Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν* κτλ. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν τοῦ τελευταίου· *Ἀνάστα ὁ Θεός...* εὐθύς ὁ ἱερεὺς πρὸ τῶν ἁγίων θυρῶν λέγει· *Σοφία ὀρθοὶ* κτλ. καὶ ὁ διάκονος ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ἀναγινώσκει τὸ εὐαγγέλιον· *Ὅψε Σάββατον τῆ ἐπιφωσκούση...* Καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Ἄντι δὲ τοῦ χερουβικοῦ, φάλλομεν τὸ τροπάριον· *Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...* εἰς ἦχον πλ.α'. Γίνεται δὲ ἡ μεγάλη εἴσοδος, εἰς τό: *καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ* καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον, φάλλει ὁ ἀριστερὸς τὸ ὑπόλοιπον: *Τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.* Κοινωνικὸν· *Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὕπνων Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς.* Ἀλληλούϊα. Ἄντι δὲ τοῦ· *Εἶδομεν τὸ φῶς...* φάλλομεν εἰς ἦχον β' εἰρμολογικὸν τὸ· *Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.* Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ· *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ἐκ γ', εἶτα *Δόξα, καὶ νῦν...* καὶ ὁ φαλμὸς· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...* μεθ' ὃν ἀπόλυσις μεγάλη οὕτω: *Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...* Τὸ δὲ· *Υψώσω σέ ὁ Θεός μου...* οὐ λέγεται, ὅτι οὐχ ἰστώμεν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν δίδονται τὸ κατακλαστὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως. Εἶθ' οὕτω προτεθέντων τῶν πέντε ἄρτων καὶ τοῦ οἴνου μετὰ τοῦ ἐλαίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἔρχεται ἐπ' αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ φαλλόντων τῶν χορῶν τὸ· *Θεοτόκε Παρθένε...* θυμιᾶ κύκλω αὐτοὺς ὡς ἔθος· εἶτα γίνεται ἡ συνήθης τῶν ἄρτων εὐλόγησις, μεθ' ἣν τὸ· *Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...* ἐκ γ' χῦμα, *Δόξα...* καὶ νῦν... καὶ ὁ φαλμὸς· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...* ἄχρι τοῦ μέσου, καὶ φάλλεται τὸ· *Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν...* Εἶτα· *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...* καὶ τίθεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς πράξεις τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ὅφείλει δὲ ἔχει ἀκρίβειαν ὁ ἐκκλησιάρχης, ἵνα, ὅταν ἀπολύσῃ ἡ ἐκκλησία τῆς λειτουργίας, ὑπάρχῃ ὥρα β' τῆς νυκτός. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν, καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων ὡς ἄνω εἴρηται· μεθ' ἣν ἀναγινωσκόμενου τοῦ φαλμοῦ· *Εὐλογῆσω τὸν Κύριον...* εἰσέρχεται ὁ κελλαρίτης (ἐν ταῖς ἐνορίαις ὁ ταχθεὶς ἀδελφός), καὶ ἐπιδίδωσι τοῖς

ἀδελφοῖς ἀνά κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνά ἕξ ἰσχάδων ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κροσοβολίου οἴνου. Ἀρξαμένης δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἀρχόμεθα ἐσθίειν. Ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ἀνάγνωσις μέχρι τῆς ε΄ ὥρας τῆς νυκτός, ὅτε παύει ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἄρχεται ἡ παννυχὶς καὶ μετ' αὐτὴν ὁ ὄρθρος τοῦ Πάσχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καθορίζονται.